

نقش حمایت خانواده در رهایی بیمار از بورگر

افراد مبتلا به بیماری بورگر، پس از ترخیص از بیمارستان و دریافت درمان‌هایی که علائم بیماری، خصوصاً درد شدید استراحت را بهبود می‌بخشد، به خانواده و جامعه خویش برمی‌گردند.

بیمارانی که اندام خود را از دست داده اند ممکن است افسرده شده و بیش از پیش به خانواده خود وابسته شوند. مشکلات زمانی بیشتر میشود که بیماری که اندامش را از دست داده به علت بی‌انگیزه‌گی، غمگینی و یا احساس خشم از خود و روزگار به مصرف مجدد سیگار روی بیاورند. مصرف سیگار این بیماران بیشتر از گذشته برای خانواده دردآور خواهد بود و معمولاً اعضای خانواده شروع می‌کنند به نشان دادن واکنش‌های تند بصورت دعوا، گریه، تهدید و در نهایت ترد کردن بیمار.

معمولاً این بیماران، که جایگاه گذشته خود در خانواده را از دست داده اند، با مقاومت در مقابل درخواست خانواده سعی در جذب توجه بیشتر اطرافیان و یا احساس هویت و شخصیت دارند و از طرف دیگر به علت جر و بحث‌های مدام برای کسب آرامش به سیگار پناه می‌آورند.

بیمارانی که تحت درمان دارویی قرار گرفته و یا از ناحیه کمر عمل شده اند نیز، به علت بهبودی ظاهری و رفع درد شدید گذشته، حمایت خانواده در زمان بیماری‌شان را از دست می‌دهند. خصوصاً خانواده‌ای که با مشکلات اقتصادی روبروست و هزینه قابل‌ملاحظه‌ای را نیز برای سلامت نیروی کار خانواده خود پرداخته است؛ مسلماً این بیماران تا بهبودی کامل مانند گذشته برای خانواده درآمدزا نخواهند بود.

فشارهای ذهنی برای جبران شغل از دست رفته یا هزینه‌های پرداخت شده درمان در غیاب حمایت خانواده، عاملی برای بازگشت بیمار به مصرف سیگار خواهد بود.

معمولاً همسران این بیماران خود نیز افسرده می‌شوند. خصوصاً اگر بیمار به اعتیاد مواد مخدر نیز گرفتار باشد. معمولاً همسران این بیماران احساس می‌کنند که به علت اعتیاد شوهرانشان تحقیر شده اند و از جایگاه اجتماعی که می‌توانسته اند داشته باشند، فاصله گرفته اند.

اکثر این همسران بر این باورند که پای شوهرانشان قطع خواهد شد و خودشان را در برابر شرایطی که پیش آمده درمانده می‌بینند. خصوصاً زمانیکه از شوهرانشان برای ترک سیگار و مواد مخدر عاجزانه درخواست می‌کنند و با جواب "تو چیکار داری

ضررش مال خودمه" مواجه می‌شوند. احساس فاصله و تنهایی از یک سو و حسرت روزهای خوش گذشته باعث افسردگی و ناامیدی بیشتر همسران این بیماران شده و نقش بسیار ارزشمند و مهمی را که می‌توانند در ترک سیگار و بهبودی شوهرانشان داشته باشند راه، کم رنگ میکند.

چگونه میتوانید به همسرانتان کمک کنید؟

- باور کنید که می‌توانید موثر باشید
- سعی کنید افراد سیگاری را به خانه دعوت نکنید و یا از آن‌ها بخواهید در خانه شما سیگار نکشند. تعارف و خجالت را کنار بگذارید. اگر فردی دوستدار واقعی شما و همسرتان باشد، درخواست شما را به راحتی قبول خواهد کرد؛ در غیر اینصورت به خود یادآوری کنید که هیچ کس و هیچ چیز ارزشمندتر از حفظ خانواده سالم نخواهد بود.
- اگر خودتان سیگار و یا قلیان می‌کشید آن را ترک کنید.
- سعی کنید که همسران عصبی نشود. خصوصاً بیماران در زمان ترک نسبت به گذشته بیشتر مستعد

